

169 áunnið sjer framfærzlurjett í tjeðri sveit; og skal því hinn áfrýjaði úrskurður yðar frá
29. okt. 20. marz þ. á. óraskaður standa.

170 — *Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir norður- og austurumdæminu um champagne-cider.* — Verzlunarhúsið Sv. Jacobsen & Co. á Seyðisfirði hafði borið sig upp undan því, að það hefði verið krafið um toll af «champagne-cider» er það hafði flutt hingað til landsins í fyrra. Landshöfðingi úrskurðaði, að lögur þessi yrði, eptir því sem komið hafði fram, að teljast með áfengum drykkjum, og að því ekki gæti komið til tals að endurborga toll þann, er kærandi hafði greitt af honum.

171 — *Brjef landshöfðingja til stíptisyfirvaldanna um lán til jarðabóta á prestssetri.* — Samkvæmt tillögum stíptisyfirvaldanna í brjefi frá 11. þ. m. veitist hjer með Nesþingaprestakalli í Snæfellsnesprófastsdæmi 300 kr. lán til að halda áfram jarðabótum á prestssetrinu þæfustéini gegn 4% árlegum vöxtum og gegn því, að lánið verði endurgildið með $\frac{1}{12}$ eða 25 kr. á ári hverju. Það er skilyrði fyrir því, að lánið eða nokkur hluti þess verði ávísður til útborgunar, að sannað verði áður með löglegri virðingargjörð og vottorði frá hlutaðeigandi prófasti, að búið sje að gjöra þær jarðabøtur, að arðurinn af þeim muni vera nægilegur til að greiða vexti af láninu og að endurborga það.

Þetta er hjer með tjáð stíptisyfirvöldunum til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeiganda.

172 — *Brjef landshöfðingja til biskups um veitingu prestakalla.* — Samkvæmt áskorun hjeradsfundarins í Suður-Þingeyjar prófastsdæmi frá 11. f. m. hefir hlutaðeigandi prófastur farið fram á, að 7. gr. laga 27. febr. þ. á. um stjórn safnaðarmála og skipun sóknarnefnda og hjeradsnefnda verði eptirleiðis fullnægt þannig, að þegar brauð er undir veitingu, sje viðkomandi sóknarnefnd send skrá yfir þá, sem sótt hafa um brauðið, svo að nefndinni gefist kostur á að mæla fram með einum umsækjanda, áður en brauðið sje veitt. Takið þjer í þóknanlegu brjefi frá 26. þ. m. fram, að það sje hvorttveggja, að ekki er ákveðið í 7. gr. nefndra laga, að senda skuli hlutaðeigandi sóknarnefnd slíka skrá yfir umsækjendurna, enda hafi lögin ekki getað haft þetta fyrir augum, því ef svo væri, gæti það valdið óbærilegum drætti á veitingu brauðsins og afleiðingin stundum orðið sú, að söfnuðurinn yrði sviptur prestspjónustu um lengri eða skemmri tíma. Þó að þjer því álítið að áminnt áskorun sje sprottin af misskilningi á nefndu lagaboði, hafið þjer álítið, að yður bæri að bera málið undir úrskurð minn.

Fyrir því skal yður, herra biskup, hjer með þjónustusamlega tjáð hið eptirfylgjandi til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeigöndum.

Þó að 7. gr. laga 27. febr. þ. á. heimili sóknarnefndum rjett til, þegar prestakall er undir veitingu, að mæla fram með einum umsækjanda, er þar með ekki veitt söfnuðunum hlutdeild í veitingunni sjálfri, og var þetta ljóslega tekið fram í umræðunum á alþingi um lögin. Aptur á móti leiðir það af sjálfu sjer, að þegar sóknarnefnd vill neyta rjettar síns til að mæla fram með einum sækjanda, mun, ef slík meðmæli eru á góðum rökum byggð, verða tekið tilhlýðilegt tillit til þeirra við veitingu prestakallsins. Lögin láta það á valdi sóknarnefndarinnar sjálfrar, hvort hún vilji neyta